

קולנוע

(המשך מעמוד 28)

אחר, "כל הזמן מסתובב ומעיר הערות, מפריע לעבודה. נורא קשה".

"באחת הסצינות, למשל, צריך היה לצלם חתול. חתול עצבני נורא. עד שפירי הצליח להשיב את כולם בשקט, וזה לא פשוט, עם כל הילדים האלה. כולם שקטים. אף אחד לא נושם. החתול לא זז, מתחילים לצלם, ופיתאום שלחין אומר: "אולי צריך להגיד לו שיעשה מ'או'. הוא הורס את העבודה".

זה כתוב בחוזה. יצחק שילה, השחקן הראשי הממלא את תפקיד האבא, ניגש

נערה בויסון

לאחר שדורית שור נבחרה למלא את תפקיד חברתו של גיבור הסרט הבן האובד, הנשלח למיסיון משום שלהוריו אין כסף לשלחו לבית-ספר, היא חלתה והוצע לקחת מישהי אחרת במקומה. הבמאי טירב. ההסתייגות נדחתה עד שהילדה הבריאה, והיום אין איש מצטער על כך. הדחייה היתה כדאית.

ומזכיר לאחד האחראים: "אתה יודע שבי חוזה שלי כתוב שבכל אינטרבייו צריך להזכיר את שמי בראש". אבל שלחין גונב לו את ההצגה.

"אני מאמין", הוא מסכם בכנות, "שאנחנו, בארץ, יכולים להצליח בסרטים רק עם סיפורים מקוריים, מהחיים. כל במאי חושב שאם יראה יותר סכניקה, צילום נכון יותר, יכבוש את הקהל. אבל הקהל לא מעניין אותו אם מכינים לו תפאורה באלף לירות או לא. מעניין אותו מה הילד פרמשי. ואם באותו רגע יש עליו צל, או אין עליו צל, זה לא חשוב לו".

תדריך

אמנות

גודאר מתאר, בדרכו המיוחדת, עולמה של זונה כאשה מאסיבית ובלתי-קומוניקטיבית, בית, כסרוס הלא-כליך מזהיר לחיות את חיי (מקסיס, תל-אביב). הרחוק מן ההמון הסוער: (בפאר, תל-אביב) גפיש בצילומים משגפים הרומאן הקלאסי של תומאס הארדי, על היפהפיה בת-שבע, הי הורסת ונודעת על-ידי הגברים האוהבים אותה. גילוי כריסטי מצויינת. בחפלה לכשה שחורים מתוארת אשה בעלת אידיאלים רומאנטיים מוחלטים, היוצאת לנקום את דם חתנה זהרוג מידי חמישה גברים שונים, שכל אחד מהם עלוב, מגוחך, קטנוני או מרגיז בדרך אחרת. הומור עדין ותיאורים יפים, במיסגרת סיפור-מתח.

פעולה

בוני וקלייד (מוגרבי, תל-אביב) הוא סיפור של שני האנגוסטרים התמימים של שנות השלושים, שרצחו ושדדו בתום לב, בלי כוונה רעה. סרט מותח, משעשע ונוגע ללב. ואם מדברים על שעשועים, אז ז'אן בנין מאוד-מאוד משעשע בחזרה לפשע (ארמון-דוד, תל-אביב) כשהוא חוזר למיקצוע השני שלו, השוד, לאחר שיצא כבר לפנסיה, ומגלה שהוא עדיין לא משתלם. ולחובבי המערבונים יש במיקרה מערבון טוב בקולנוע ירוני, בתל-אביב (אקדה מור אקדה).

...היא והוא!

היא מחליקה על-פני הים
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

זכה במשאל העם 1967
כספין הגלוח המובחר

הנאתך כפולה ומכופלת כי הדיספנסר
משמש לך כמחזיק מפיתחות אותו אתה
מקבל חינם!

עבשיו דיספנסר של 7 סכיני גלוח (6+1 חינם)

טל נר פנים אדיסון יותר נעים

מי זאת הבחולה מימאה שעריים???

כשהיא בת שנים-עשרה: רצתי במהירות הביתה, פיזרתי את צמתי העבותה והארוכה, פתחתי את דלת הארון, וניצבתי מול הראי הגדול. אכן, הדמיון היה מפליא. לא הייתי גבוהה כאותה נערה. עדיין לא מלאו לי שנים-עשרה... אך פני ושעי רותי הבהירות, הפזורות, שיש לי מראה דומה לזה של נערת-השעווה שבחלון-הראשה. אותה עת ידעתי למה אני שור-אפת. רציתי להיות יפה ונגנדר-נית. רציתי לגדול במהירות ו-לקנות שמלות יפות, כמו אלו שראיתי בחלון...

כשהיא בת חמש-עשרה: שכבנו עירומים על המיטה ו-שפתיו מילמלו תשבחות על אודות גופי. לא הפסקתי את מהל-השעווה שבהלון-הראשה. אותה עת ידעתי למה אני שור-אפת. רציתי להיות יפה ונגנדר-נית. רציתי לגדול במהירות ו-לקנות שמלות יפות, כמו אלו שראיתי בחלון...

כשהיא בת חמש-עשרה: שכבנו עירומים על המיטה ו-שפתיו מילמלו תשבחות על אודות גופי. לא הפסקתי את מהל-השעווה שבהלון-הראשה. אותה עת ידעתי למה אני שור-אפת. רציתי להיות יפה ונגנדר-נית. רציתי לגדול במהירות ו-לקנות שמלות יפות, כמו אלו שראיתי בחלון...

אלי בן-ליש • „הבתולה מימאה-שעריים”

הוצאת „גולן”, תל-אביב • הפצה: ספרי „אייל”, שטראוס 3, ת"א

לא יאומן כי יסופר!

השראה בבגדי אשה

לסופר הצרפתי מוריס קוזין היה מקור השראה מיוחד במינו: כאשר ישב לכתוב סרקים המתארים את קורותיה ורגשותיה של אשה, היה לובש מערכת שלמה של בגדי נשים, החל בלבנים וכלה במגבעת ובתכשיטים, בתקופה כי הלבוש יעזור לו להבין נשים ולהרגיש נשים. אולם איך יכול היה מר קוזין המסכן להרגיש אותה הרגשה נהדרת שחשה אשה, כשהיא לובשת את המיני-גרבוניס של „מרסי”? איך יכול היה לטעום את טעם השחרור מלחץ ביריות וגומיות, שטועמת אשה כשי-המיני-גרבוניס נצמדים לעור הרגל ללא לחץ בעזרת הסרט הפאסטטי הי מיוחד ונמתחים להפליא על היטובי הרגליים? גבר לא יבין זאת, אבל כל אשה מכינה מדוע דחקא מיני-גרבוניס של „מרסי” (רק 4.50 ל"י לוגו) הם הדבר הנכון לעונה זו.

נשים האמנות במדי

